

„POKROK“ vychodi každý piatok

Adresa pre všetky zásielky:

Josef Teslík Uh. Skalica (Szakolcza).

Oznamy (inzeráty) účtujú sa levne a
platia sa vopred.

POKROK

Predplatné poštou:

Na celý rok 2 kor. — Na pol roku
1 kor. — Jednotlivé čísla v expedícii
a pri zásielkach najmenej 20 výtiskov
stojí 2 hal.

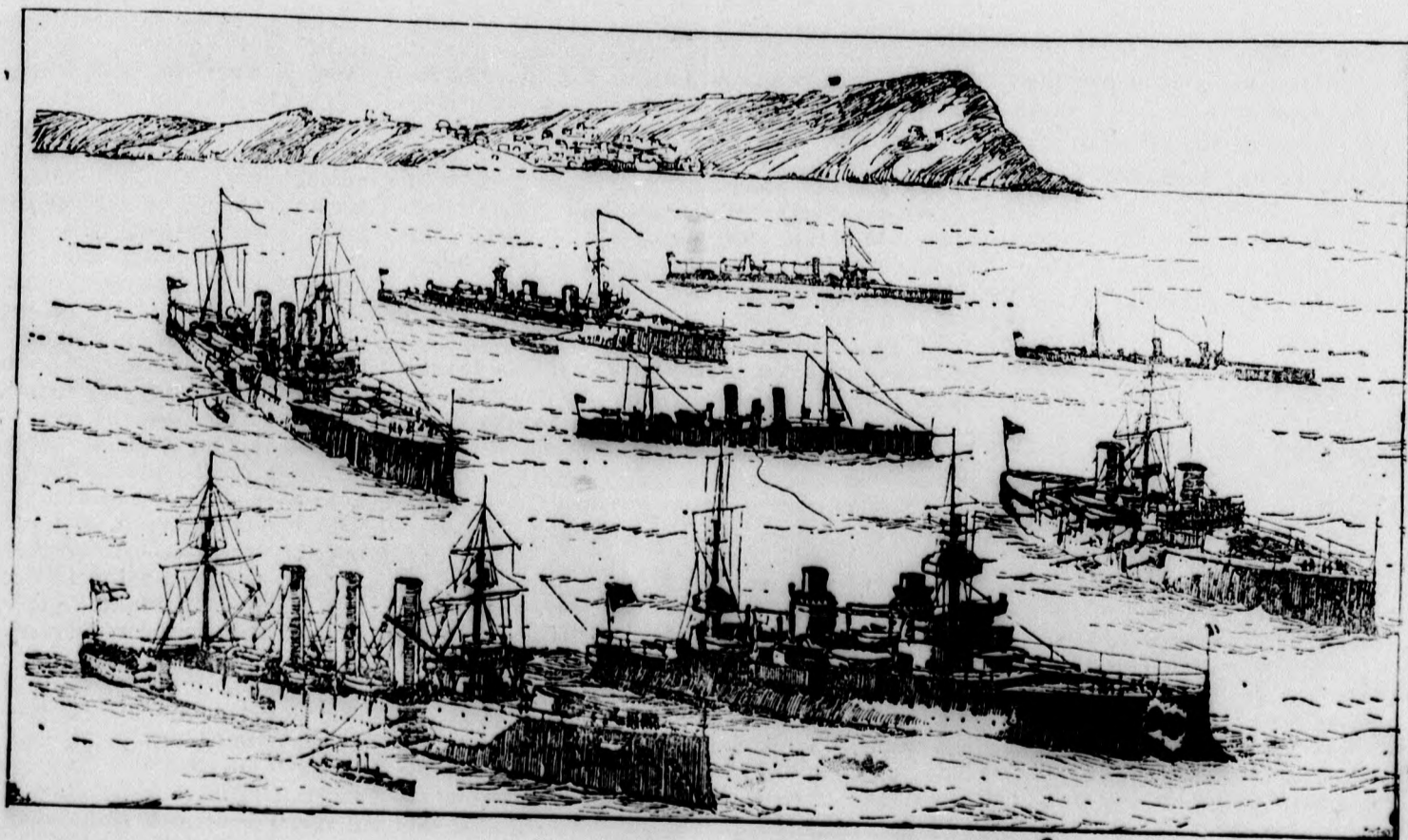
Predplatné do cudzozemska 5 kor.
Bezmenné a nevyplatené dopisy sa ne-
prijímajú.

Týždenník venovaný ku poučeniu a vzdelaniu slovenského ľudu.

Obrázky z Ruskej revolúcie!

Cár Mikuláš II so svojou rodinou pozerá z obloka zimného paláca na demonstrácie ľudu v uliciach petrohradských.

Spojené medzinárodné loďstvo demonštruje pri ostrove Mytilene proti Turecku.

Repa bude lacná.

Otázka sa nám malým roľníkom vyskytuje. Čože máme robiť? Chýry prichádzajú, že repa (cukrovka) bude toho roku veľmi lacná. Teraz je práve čas, čo sa robia smluvy vzťahujúce sa na tohoto ročnú úrodu a fabrikanti neprichádzajú a nenúkajú peniaze, ale očakávajú čas, až roľník bude z peňazi úplne vydaný, ako sa hovorí: „smrdeť bude grošom“, potom prídu; a oďuvaj roľníku: za jeden meterák cukrovky ti 1 korunu 60 halierov núkať budú.

V susednej Morave sa už smluvy uzavievajú a predplatky (foršuse) dávajú; najväčšia cena, ktorú sú vstave organizovaní roľníci do cieľujú je 1 kor. 80 hal. Ponevadž ale naši skaličká roľníci vždy o 10—20 halierov menšiu cenu dostávajú za cukrovku ako naši susedia, pravdepodobne je, že toho roku viacej núkať nebudú ako 1 kor. 60 hal.

Čože teda máme robiť? Tovarichy neklesnú na cene, ale sa ešte povýšia, čo je aj prirodzené, veď roľnícky nádeník pri terajšej drahoste, do ohľadu vezmúc, že viac ako 150 dní, v ktorých polné práce môže vykonávať, rátať nemôžeme, za jednu korunu denne pracovať nemôže. Veľká čiastka pracovných síl odišla do Ameriky, tak že len na svoje vlastné sily spoliehať sa môžeme. Keď ale urobíme rozpočet, aký čistý výnos máme pri cukrovke keď ju za 1 kor. 60 hal. sadíme, pri vysokých mzdách, obrovských daňoch a prírazkách, čistý výnos je malicherný temer žiadny, len toľko osohu máme, že nám ostanú okrajky a výpresky, ktoré ku chovaniu dobytká potrebujeme.

Moja rada je, keď nedocielime za cukrovku najmenej 1 kor. 80 halierov preč s ňou, nesadme ju. Chytnime sa dobytkárstva a chôvu prasat. Zasadme si obyčajnú repu, zemiaky (brambori) a nasejme mnoho dateliny, bolhoju a iné krmiva.

Keď by každý malý roľník choval 4—5 kráv a týmto spôsobom ročne 4—5 kusov junčoviny odchoval, keď bydržal 10—15 kusov prasat na každom len 20 korún čistého zisku mal, že by koncom roku účty svoje so skvelejším výsledkom bol vstave ukončiť ako posiaľ.

Roľníci nesadte toho roku cukrovku, keď vám tú najnižšiu cenu núkať budú. V páde ale by ste tie predplatky (foršuse) potrebovali, radšej si vypožičajte v „Pomoenej Pokladnici“ na 5¹/₂ procenta peniaze na pol roka a presvedčený som, že vám tieto väčší osoh prinesú ako bezprocentový foršus repový.

Tí ale, ktorí pri týchto biednych pomeroch budú repu sadiť, nezaslúžia nič iného, aby všetka cestovná daň len na nich uvalená bola, lebo vozením cukrovky došlo to k tomu, že všetky cesty máme úplne zkažené.

Roľník.

Colná konvencia s Nemeckom.

Dňa 1. marca 1906. vyprší naša obchodná smluva s Nemeckom. Táto smluva bola po dlhom vyjednávani obnovená a vstúpi do života dňa 1. marca 1906. Doteraz za týchto uplynutých 10 rokov platily staré predpisy a colné tarify, dľa ktorých sa platilo, clo z vecí z Nemecka k nám privezených a z vecí od nás do Nemecka vyvezených. Staré tarify bola pre naše roľnícke krajiny, ktoré vyvážajú obilie, múku, dobytok dosť prajné. Ceny nášeho obilia závisely vždy od toho jak kupovalo Nemecko. Jestli bavorské pivovary nehladali na viedeňskej burse hanácky jačmeň, nemíňal sa tento ani na Morave, ani u nás, lebo náš

jačmeň ide všetok pod firmou „hanácky“ do Nemecka.

Nemecko aby svoje roľníctvo pozdvihla, aby sa cena tamejších hospodárskych výrobkov zvýšila, uvalilo na dovoz cudzieho obilia strašné clo, aby sa nič nemohlo z cudziny doviezť. Clo je len pre Rakúsko-uhorsko tak vysoké, pre Rusko nie; lebo s týmto sa Nemecko počas rusko-japonskej války vyjednálo. Rusko pripustilo nemecké priemyselné výrobky a Nemecko dalo za to menšie clo na ruské obilie. My práve preto, že sme v aliancii vojanskej s Nemeckom, musíme to zaplatiť. Na 1 met jačmeňa, ktorý prejde cez hranicu nemeckú uvrhnuté je 5 marek t. j. šesť korún cla. Teda o 6 korún bude musieť roľník dať svoj jačmeň lacnejší nežli predtým. Čo nasleduje z tohoto, bieda pri roľníctve! Lebo kupec neztráti, majiteľ pivovaru sladovne tiež neztráti, ale pustit musí sedliak, roľník

Roľníci pomýšľajte zavčasu na náhradu, aby ste inu cestou získali, čo pri obilii ztratíte.

Dr. Blaho.

Dopisy.

— **Soporná.** Velactený pane redaktor! Z našej osady, ak sa len nemýlim, nebol posiaľ žiaden dopis v „Pokroku“. Niektorí by si mohli myslieť, že snáď tu ľudia ani nečítajú. Ale není tomu tak. Váš po Slovensku rozšírený časopis i tu s radosťou do rúk berú a čítajú a vzdelávajú sa z neho. Naši ľudia s veľkou chuťou čítajú; neodťahujú sa ani od knihy, ani od noviniek, keď k nim môžu prísť. A toto každý musí pokladať za znak života schoposti. Ten ľud, ktorý rád číta, záľubu nachádza v knihe, v novinách, ten ľud neupadne, lež prekvítať bude. Není nad dobré noviny! Dobré novinky sú ten najvernejší priateľ. Keď náš ľud dobré noviny bude čítať, ich rady nasledovať, iste sa bude povznášať i na majetku i v mravnom živote. Mňa najviacej teší to, že naši ľudia začali čítať tento váš milý „Pokrok“.

— Lebo je pravda, že sú aj iné prevýborné slovenské noviny, ale o roľníkov a ich povýšenie, poučenie, napomoženie žiadne sa natoľko nestarajú, jako práve „Pokrok“. Veru roľníka hnete, a to so všetkých strán, ani nevie kam skôr sa obrátiť. Nuž, čo nám osoží miešať sa do tej panskej politiky, vedieť, jako sa v Pešti vadia medzi sebou páni, keď by sa nám neuchádzalo chleba? Nám nepomôže pánska politika, lež len sedliacka politika. Tá sedliacka politika, že by sme se medzi sebou milovali, jeden druhému nápomočnými boli; tá sedliacka politika je pre nás, ktorá by nás naučila vymáhať sa z osidiel židov a úžerníkov, naučila nás zem čím lepšie upotrebiť, plodiny dobre zpeňažiť. Taká politika je nám potrebná. A tu je veru čas, aby sme už raz takto sa začali pohybovať. Zeme málo, ľudí mnoho, chudoby na zbyť. Roľník pracuje, morí sa pracou, — a predsa sa mu nedostáva slušného životia, ba ani uznania. A preto tu sa treba postaviť, a všetky sily napiať, aby nastala náprava. Je treba čítať menovite novinky „Pokrok“, ktorý je písaný pre roľníkov, a robotnícky ľud. „Pokrok“ nás učí, jako si má pomáhať náš opustený ľud. Nestará sa on o politiku vysokých pánov, ale o povznesenie zanedbaných našich ľudí. Vysoká politika pánska tisíce ľudí zahnila za more, do Ameriky. „Pokrok“ učí ľudí tu doma utvoriť si Ameriku. Povedzte: ktorá z týchto prác je viacej vlastnecká?

Redáci, čítajte svoje novinky!

V. P.

— **Chtelnica,** dňa 11. januára. V ostatnom dopise zo Chtelnice v „Pokroku“ navrhoval som, aby sa Chtelnícky „Čítací kruh“ znovu sriadil. — Ako som sa pozdejšie dozvedel, že sa v tom zámere hneď v nasledujúcom týždni vyjednávajú a pracovať začalo. Dňa 21. nov. m. r. povolani bol p. Jozef Honza k vedľadostojnému pánovi farárovi Aloisovi Taganimu, kde v prítomnosti vdp. dekana-farára Lopašovského Ferdinanda Šándorfiho podanýbol výšmenovaný návrh, aby „Čítací kruh“ znovu sriadil. Návrh tento z veľkou radosťou prijatý síc, predložili sa hneď podmienky, dľa

akých výšmenovaný je ochotný prácu túto na seba prevziať. Podmienky boli, medzi mnohými viac menej významnými, nasledovné: Spolok sa prevezme, jestli sa bezpotrebné hranie karet odtiaľ vytvoríť môže; jestli sa vytvorí každonedelné muziky; jestli tam nasledujúce časopisy pristup budú mať: Národné Noviny, Katolícke Noviny, Pokrok, Slovenský Týždenník, Narodný Hlásnik, Dennica, Hospodárske Noviny, Obzor, Posol v. Antona atd.; a jestli sa druhá správa pre „Čítací kruh“ zvolí. Podmienky boli z malúčkými výminkami (pri časopisoch) prijaté, hneď sa začalo v tom zámere pracovať. V nasledujúcu nedelu pri dôkladnej porade uzniesli sa nižšie menovaní, že miestnosť hneď od „Úverkového spolku“ prenájmu a hneď od 1. decembra (nasledujúci piatok) redigovanie spolku totiž „Čit. kruhu“ prevezmú! pp. Cyril Putera, Cyril Staráček, Jozef Honza, Jozef Bašnak, Ferdinand Paulikovič, Karol Bilik, Štefan Potakovič a Ján Honza. Mužovia to všetko statoční, k takej povinnosti primeraní! Miestnosť bola prenajatá za 50 korún ročného prenájmu. Noví členovia (prv židovi, skrz neporiadok) hlásili sa hromadne. 30. novembra vo štvrtok mala byť voľba. Z bubnom dalo sa na známosť, že sa doterajší členovia, ktorí sa i tak len za 3 roky za členov zaviazali, zo zaviazanosti prepúšťajú: že sa spoik čitací rozpúšťa. Prišiel občakávaný večer. Noví členovia spolku sa schádzali, aby svoje právo pri voľbe úradu použili. Vdp. Alois Tagani predsedu spolku nechal, ponevadž odcestoval, pripis, že doteraz účinkujúci „Čítací kruh“ rozpúšťa sa vyvolením nového úradníka, že p. Jozefa Honzu poveruje. Všetko išlo tedy v poriadku!

Pokiaľ ale toto sa pri poriadku vo volebnnej sieni dialo, zatiaľ usilovno merala sa v „nápoje vymerávajúcej izbičke“ od p. obchodvedúceho Jozefa Fabiana starým členom dôvera. Panko tento totiž bol v strachu, že keď sa tam bude len čítať a vzdelávať sa a nie karty hrať a špiritus piť, že to bude škoda pre spolok. — Haj, vaj, pekná myšlienka!

Tu objaví sa vdp. Alois Tagani, vrátivší sa už zo svojej cesty. Prihovoril sa i s vdp. dekanom Šándorfiom prítomným, priat novozariadenému „Čítaciemu kruhu“ mnoho zdaru, chcel sa vzdialiť. Vtom ale dovalila sa luza. My nedovolíme, aby sa tu nemohli karty hrať a muziky nedržať! S toho má spolkový „šenk“ chosení a dali sa i do zlorečenia. Boli na toľko s tou dôverou natiahnutí, že sa ani takých dvoch vzdelaných a duchovných otcov ako sú vdp. Tagani a vp. Šándorfi báť nechceli. Poriadok bol zkažený!

Nato sa výšmenovaní znovuriaditelia „Čítacieho kruhu“ zobrali a p. Jozef Honza im povedal: „Pánovia verite-li v hriech? Jestli an, tak iste za to pred Bohom zodpovedať sa budete musieť, že takúto neprávosť a takto zlorečiť a opijať sa pri kartách dovolíte“. Na otázku prečo sa napriek posmelovaniu p. farára odtiaľ výšmenovaní vzdialili: odpovedal p. Jozef Honza: že nechceli z luzou preto vyjednávajú, lebo boli v strachu, že by luze tejto pri otváraní úst všetok natiahnutí špiritus vypáchol. Ano, hovoril ďalej, však spolok (luza) nerozhoduje, ale súc odtiaľ vytvorená, aby poriadnych členov s kamením zo spolku vyprevádzala. A pokalicif dať sa — nemáme chuti. Na druhý deň išiel p. Jozef Honza pokračovať sa p. farárovi Aloisovi Taganimu za dôveru a oznámil, že od vodcovstva spolku upúšťajú. Vdp. Alois Tagani sice poďakovanie nechcel prijat, ale pri náležitom predložení zaostalost „niektorých“ uznať musel.

Tu už začala sa opravdivá práca. Hneď v nasledujúcu nedelu svolalo sa sriadujúce valné shromaždenie do školy. Shromaždených bolo vyše 50 a títo založenie „Čítacieho spolku“ jednohlasne uzavreli, stanovy boli prijaté a za dočasný úrad nasledovní boli zvolení: Cyril Putera, predseda; Jozef Honza, zápisník; Cyril Staráček, pokladník, pp. Ján Honza a Ferdinand Paulikovič za zápisnicu uhdnoverujúci.

Spolok prijal meno: „Katolícka Občianska Beseda“ a už teraz má i 80 kníh, ktoré sú číslované a tak môžu si ich spolkoví členovia vypožičiavať. Miestnosť pre spolok je na tom najkrajšom mieste v celej Chtelnici a sice na námestí pod číslom 285, v miestnosti starej detskej útulne (óvody).

Do spolku budú členovia platiť 10 krajciarov mesačne, a bude čítať, totif môže 15

časopisov a knih. Z mladších členov utvorí sa „divadelné družstvo“, ktoré bude každú sobotu bezplatne pre starších členov prednášky riadiť, v primeranom čase i divadla, večierky a tanečné zábavy so vstupným.

Účty skladať sa budú vždy 31. decembra v doobedných hodinách. Zvýšky sa obrátia na knihy, časopisy a dobré ciele.

Cieľ spolku je jedine starať sa o vzdelávanie členov spolkových, vyššia politika sa prevádzať nebude.

Heslo: odtiahnuť ľud od karet, kazárov a od nemierneho pitia liehových nápojov. Teda na shľadanie v novom spolku! Veď je 20. storočie!
Osvetomil.

— Z Dimburgu (prešp. stol.) Zemetrasenie i vo vašom časopise spomenuté, pocítila som i ja. Bola som sa zobudila, lebo postel mi praskotala a zdalo sa, ako by ju dakto od spodu hore zdvíhal. Ja myslím, že daký nepovolný host ukryl sa mi pod lôžko, ustrnula som, a na to ulakaná bežím do kuchyne a zažnem sviecu, tu však z prednej izby pribehne, len v paplan zaobalená moja pani a celá ubladnutá volá: „Dievka moja zle je, dakto sa uschoval pod moju postel. Pôjď a pozrime“. — Tu ja vravím, že i u mňa to isté som zbadala. Na to chvíľu nevedeli sme si rady, avšak nie preto mám dlhé vlasy, aby som nevedela rozumom, bárs i krátkym, hýbať. Bežím na dvor a zavolám psa s tým úmyslom, že vpustíme do izby a keď tam dakto ukrytý je, však ho on vyňúra. To sme i učinili. Avšak nami očakávaný výsledok darmo dlhšie očakávajúc, osmelili sme sa i my do izby a všetko poprezerajúc a žiadnych stop ukrytca nenajdúc z novu sme si poliehali avšak sme len tak, jako zajac spali, lebo fantasia nám vždy znepokojuje obrazy predstavovala. Druhého dňa i iní nám rozprávali, že v noci mimoriadne praskotanie izebného náčinia očuli ako i podzemné dunenie. My sme si to rôzne, ako baby už poverčivé sú, vysvetlovaly, až konečne váš dobrý časopis z ohľadu tejto veci čistého vína nám nalial a nás poučil.

Túto sobotu budeme mať voľbu na rychtára, my si prajeme už len toho dobrého Jur Líma, a veríme, že naše všeobecné pranie sa nám splní.

I v Uhorskej Vsi bude toho dňa voľba na rychtára. Tam viac kandidátov sa nastřka, keď však ľud bude mať rozum, zvolí si len doterajšieho Jána Pavešicu, lebo on je za dobro obce všestranne činný. Ešte by som vám mohla všeličo načrtnúť, avšak myslím, že by to bolo povinnosťou doktorého z našich mužov a preto pokračovanie zanechávam im. Prosim ráčte ich vyhrešiť, že sú ledažakí Slováci.
Anička.

Drobné zprávy.

— Otvorenie kúpeľov. Skalické hospodárske a vinohradnícke družstvo 20. januára r. 1906 odovzdá do úžitku v rejnosti svoje novozariadené parné a vanové kúpele, ktoré nachodia sa v Uh. Skalici na Horných majiroch pri novej pálenici.

Kúpele sú otvorené každodenne ráno od 7. hodiny do 1 h. — a popoludní od 2. hod. do 5. hodiny. Každý štvrtok parný kúpeľ je prístupný jedine osobám ženského pohlavia.

Cena jedného kúpeľného lístka (bez bielizne) je 80 halierov, ktorý opravňuje na použitie lebo jedného vanového alebo jedného parného kúpeľa. S jedným kúpeľným lístkom nemožno upotrebiť aj vanový a parný kúpeľ.

Predplatné na 10 kúpeľných lístkov je 7 kor. Kúpeľné lístky sú k dostaniu v Skalici v officíne Jozefa Mikulíka, v officíne Edmunda Fítza, pri kúpeľnej kassy a v kancelárii pálenice, na poslednom mieste ale len v sobotu popoludní od 2—4 hodiny. Predplatiť možno sa len na dvoch posledne menovaných miestach.

Každý navštevovateľ kúpeľa je oprávnený doniesť so sebou kúpeľné šaty (bielizne). Za bielizne vypožičanú v kúpeľi (uterák a plachta) platí sa 24 halierov — za plovky 10 hal. — Za zásteru do parného kúpeľa neplatí sa nič.

— Dajme pozor i na malé poradenie. Z Prítře nám sdeľujú, že tamojší 16-ročný

chasník Ján Bellay, vstúpil 8. t. m. na jakési ostré drevo a i cez botu pichnu si do nohy kúšik triesky. On si nevšimnul malinkej rany a choťil celý týždeň, bez toho, že by bol pocítil daký boľasť, až v pondelok 15. t. m. razom pocítil náramnú boľasť, potom už bežali pre lekára a pre lieky až do Viedne, ale už nebolo pomoci. Mladému človekovi zkazila sa krv a po dvojdňových hrozných boľastach zomrel. Preto všimnime si každej i tej najmensej rany a hľadme sa poradiť s lekárom.

— Skalickí remeselníci usporiadajú v nedeľu dňa 28. januára r. 1906. v miestnostach p. Rudolfa Kusalika „Tanečnú zábavu“, ku ktorej Vaše Blahorodie i s rodinou úctive zve. Riaditeľstvo. — Začiatok o 8. hodine večer. Vstupné za osobu 60 hal. Rodinný lístok 2 kor. Nadplatky sa vynaložia ku utvoreniu remeselnického združenia. Na te, to zábave by nemal chýbať ani jeden remeselník, či mladý či starý, či chudobný či boh tý, či majster či tovaryš. Teda do vídenia na remeselníckej zábave.

— V Kat Kruhu v Skalici, v nedeľu dňa 21. januára tanečná zábava. Hraju chlapi Vlčovjané. Vstupné za osobu 30 kr. Slobodné divčatá 20 kr. Začiatok o 8. hod.

— Upozornenie! P. T. gazdovia, ktorí si chcú tohoto roku Umelé hnojivá zaoptať, nech sa hlásia v Skalickom potravnom spolku

— Dúha v januári. Z Fraštáku nám píšu: U nás dňa 13. jan. okolo 4-tej hodiny popoludní videli sme peknú dúhu na oblohe; trvala asi štyri minuty.

— Ihla v rohlíku. V Nitrianskych Zábokrekoch tieto dni manželka tamojšieho notára Pavla Vrábela jedla ku raňajkám rohlík. Odrazu ale vykrikla, lebo v rohlíku bola ihla. Na šťastie ihla sa jej zastavila v hrdle a rýchle privolaný lekár ihlu šťastlivo vytiahol.

— Pre skalických pohorcov obetovali ešte p. Ladislav Novomestský Šalgov 10 kor.

BESEDNICA.

Vojna. (Satyra.)

Vojna, lat.: bellum, je ten stav, v ktorom sa dve alebo i viacej krajín chlpčia. Vlastne len ich vojaci a či panský — páni skrz vojakov. Oni sú kováči a toto sú kliešte.

Vojny panovaly už za najstarších časov, ako sa to už v samej biblie dočítať môžeme a preto že Biblia je sväté Písmo, i vojnu menujú svätou.

V starom Ríme zatvorili pohania vždy po čas vojny chrám boha Janusa; hádam preto, že on asnať o vojne nič vedieť nechcel.

To ale bol smiešny obyčaj a kresťanstvo ho zavrhlo. Veď kresťania po čas vojny, všetky chrámy otvárajú a modlitby v nich konajú.

Vojny sú rozličné. Boly a sú náboženské, výbojné, národné vojny; vojny za jestvovanie, atď.

Keď daktorý národ prehraje a neskoršie opäť začne, to sa menuje „vojna z pomsty“, fajnovo rečeno: „revánže.“

Najčastejšie bývaly náboženské vojny, ponevác vtedy chceli ľudia, aby veškeré človečenstvo malo Boha rovnako rado a preto sa jeden druhého zabíjali. Teraz pravda, už len obchodné vojny panujú, — ako búrska, mandžurská, kubánska, atď, lebo ľudia teraz neni sú už ideálnymi.

Keď za starých pohanských časov povstaly vojny, ruvaly sa i bohovia. Jedni pomáhaly tomu, iní zase druhému. Dôkazom toho je Homer. Bohovia sa posadily na daký výšok a prizeraly sa. Keď sa ale nahnevaly, dlávil sa jeden druhého.

To jest, vlastne to len tí starosvetáci mysleli a verili. Človek sa musí usmiať nad tým, lebo je to detinské veriť, že môžu byť zozliční bohovia na svete.

Dnes už veria ľudia len v jednoho Boha a k tomuto sa modlia, aby im pomáhal.

Každá strana myslí, že jej pomôže; tak hovoria aspoň kňazi; to ale nie je možné. Veď sú to predsa len dve strany.

Pravda, toto sa dá len až na konci vidieť. Kto prehraje, ten hovorí potom, že je len skúšaný.

Keď sa vojna započne, hraje hudba (muzika: čim-ta-drá, čim-čim!) A ľudia spievajú po uliciach a plačú. A toto sa vraj menuje: národná hymna!

U každého národa vtedy pozerá panovník von oknom a týmto sa stane oduševnenie ešte väčším. Potom započne sa chlpčenie. Neskoršie dospeje vojna na ten najvyšší bod a toto sa menuje: bitva.

Obyčajne sa započne modlitbou; potom zahraje opäť: čim-ta-drá, čim-čim a bum-bum! a už aj strielajú a ľudia sa počnú zabíjať.

Keď je tomu konec, pride panovník a či jeho námestník a pozerá koľko že je ich mŕtvych.

Každý hovorí, že je to dačo smutného, keď že to tak musí byť, ale tí, ktorí zostali na svete, tešia jedon druhého s tým, že veď je to najkrajšia smrť na svete.

Po bitve sa opäť spieva a takovéto okamihy boly už častejšie i vymalované. Padnutých potom posbierajú, do veľkej spoločnej jamy zahrabú, kde zostanú až dotiaľ ležať, kým ich daký učenci nedajú vyhrabať.

Potom sa dostanú do niejakého museuma; aspcň ich rovnošata, keď už kosti nie.

Keď je po vojne, víťazi sa navrátia domov; všade panuje veľká radosť, že je už po vojne a všetci idú do kostola Bohu ďakovať, že je už po tom.

To okolie, kde „stála bitva.“ dostane meno: čestné pole.

Keď by ale dakto hovoril, že by bolo bývalo lepšie, keď by sa ani nebolo začalo, hneď ho pomenujú sociáldemokratom (moderne: kdemoh-krádo) a niektorého i zatvorí.

Potom nastane pokoj, či mier. Vtedy už môže človek zakrpatieť, jako mnohí dôstojníci hovoria.

Áno, zakrpatieť, ale vlastne len invalidi, lebo sotvaj daký groš dostanú a zarobiť si nemôžu. Niektorým sice strčia verkel (kolovrátek) do rúk, la ktorom potom môžu vlastnecké piesne hrať, ktoré opäť mládež oduševňujú, aby i oni neskoršie tiež tak robili, keď sa znovu započne.

Všetci, ktorí vo vojne účasť brali, dostanú okruhlé metále, ktoré brinkocú, keď majetník sa s nimi prechádza a svoj kabát s nimi derie. Sú-li tieto zo zlata alebo zo striebra, zastavárna alebo žid, požičia dačo na ne; sú-li ale len z bronzu, nestoja ani findy; nedá nikto nič na ne, iba pán slúžny, keď sa hlásiš za hajdúcha.

Mnohí ale dostanú popri metálu ešte i lámku (lat.: rheumatismus) a z týchto sa stanú obyčajne úradní sluhovia, školský pedellové, alebo kostolní žobráci.

Teda vidno, že aj vojna nese dačo dobrého so sebou a prináša i úžitok.

Národom azdaj? . . . Oj nie! Len líferantom; teda; handlérom, čachlérom, bursiánom, jedným slovom — židom. Starý vojak, F. J. D.

Oznamy

Majir na horných majiroch v Skalici, (pri ciganskom potoku) číslo 62 je z volnej ruky na predaj. Prihlásiť sa možno u Martina Danielíka na tomže majiri.

Učesť z poriadnej rodiny prijme sa do potravného spolku v Skalici.

Škriptá, (pisanky) a vôbec všetky školské potreby, listové papieri krajciarové a iné veci z obchodu Jozefa Teslíka, na drobné predávajú: Emanuel Hofbauer v Rinkovej ulici a Ferdinand Príkazky na námestí. V mojom obchode predávam len vo veľkom. Pre potravné spolky budem mať ako doposiaľ písanky a iné veci vždy na sklade.
Jozef Teslík,
kníhtlačiareň a kníhkupectvo.

POZOR!

Do Šaštína a okolia!

Veľactenému obecnstvu v známosť dávam, že som môj doterajší **papučiarsky a obuvnícky obchod** v Šaštíne, za starým kostolom, preniesol do novopostaveného domu pri mite. Ziadam tedy úctive všetkých priaznivcov papúč aby sa i tu s dôverou obrátili na mňa, lebo chcem vždy každému čo najlepšiu prácu dodávať. Prijímam tiež aj správk.

Prosiac o hojnú priazeň, znamenám sa

S úctou

Frant. Širočka,
obuvník a papučiar. Šaština.

Kalendár

na rok 1906

„Novú Domovú
Pokladnicu“

už rozposiela kníhtlačiaren
JOZEFA TESLIKA V UH. SKALICI.
Objednajte si ho čím skôr.

Sviece kostolné

všetkých druhov

**voskové a polovoskové
sviečky**

stolné stearinové a parafínové, hladké
a krútené biele lebo barevné, ďalej

mydla

ku praniu a voňavé
(toilettné), všetky

v najlepšej jakosti dodáva naj-
lacnejšie

Prvá Královohradecká cis. a
král. dvornia továreň
na sviečky, mydlá a voňavky.

J. Pilnáček,
Hradec Králové, Kral. České.
Založeno roku 1816.

Pre dôstojné farné úrady zvláštné ľavé ceny!

Solná česká kresťanská firma.

Polovlnené sukne

rôznych barev, modných vzorov kus 65—
70 kr., grisetové zl. 1—1'20 a vyše zá-
tery, košele, šátky, pančochy, barehety,
plátina atď. atď.

Praktické deky na kone,

tiež i ku prikrývaniu dobytku, kus z. 1'50
—1'80—2— vyrába a dobiekou zasiela:

Tkáčská dielňa **Adolfa Jelínka,**
v Lisku p. Jimramov. Morava.

5 kilová objednávka tovaru presvedčí kaž-
deho o dobrej jakosti a levnej cene, a po-
vzbudí ku mnohým ďalším objednávkam!
Vzorok sukni zdarma a franko.

Kto raz zkusí, podrubé kúpi zas!

Všetkých zemedelcov upozorňu-
jeme na nákup umelých hnojív
a pecného vápna pre podzim 1905.

SUPERFOSFATY

Suché jemno mleté, zaručenej jakosti
možno kúpiť za

KONKURENČNEJ CENY

jedine u továren firmy.

Ďalej oznamujem, že sa nám podarilo
velkým nákupom Thomasove
trosky a stassfurtského kainitu
docieliť

najnižšej ceny

takže môžeme poskytnúť vyšší rabatt
než konkurence.

Ziadame všetkých zemedelcov aby vo
vlastnom zajme nás o nabídku
požiadali, ktorú ochotno a čo naj-
rvechlejšie vyrídime.

Prvá moravská
rolnícká továrna akciová
na sústredená hnojiva a lučebniny
v Prerove. (Morava.)

Chcete ovocné stromy??

Ano, ale kde ich mám kúpiť!!!!???

Ak chcete mať dobré a pravé ovocné stromky,
dľa vašeho pránia s peknými koreňami a ko-
runou pre každú polohu zvlášte vybrané (stro-
my tieto sú na zlom mieste vypestované tak
že všade sa daria.) Tedy sa obráťte na

Františka Vinklera

vrechného zahradníka

v škole ovocných stromov grófov Wenckheimov
vo **Velkých Levároch** (Nagy Lévard Pozs. m.)

Kto chce nejaké sorty (druh) ovocia videť mô-
že pozrieť u **Jozefa Teslika** v Skalici.

Hlavne sú k dostaniu jablone a hrušky.

Čo nie su dobré nepredám, len rovné a pekné
štepky.

Pravé krmné vápno so značkou

„**HOSPODAR**“

Dostať:

5 kg. vrečko za K. 2.—, 50 kg. vreco za K. 12.—
výhradne v sklade

Jesenský Lipt. Sv. Mikuláš.

Obširne návody a plakáty zadarmo. —
Hodí sa pre každý druh statku.

Každá sporivá gazdina
používa

Kolínskej kávovej prísady

SO SOKOLOM == SO SOKOLOM

Docieli tým výdatnej, chutnej a pekne zbarvenej
kávy

TOVARNE:
v Kolíne a Prostejove, Morava